श्रुता दिव्यनदी ब्राह्मी तथा विष्णुनदी मया । तृतीया न मया ह्यापि श्रुता रौद्री सरिद्वरा ॥ ८ ॥ तां वेदगर्भां विख्यातां विबुधौघाभिवंदितां । वद मे त्वं महाप्राज्ञ तीर्थपूगपरिस्कृतां ॥ ९ ॥ कं देशमाश्रिता रेवा कथं श्रीरुद्रसंभवा । तत्संश्रितानि तीर्थानि यानि तानि वदस्व मे ॥ १० ॥ सूत उवाच । साधु पृष्टं कुलपते चरित्रं नर्मदाश्रितं । चित्रं पवित्रं दोषघ्नं श्रोतुं वक्तुं च सत्तम ॥ ११ ॥ वेदोपवेदवेदांगादीन्यभिव्यस्य पूर्वतः । अष्टादशपुराणानां वक्ता सतीपुनः (सत्यवतीसुतः s. m.) ॥ १२ ॥ तं नमस्कृत्य वक्ष्यामि पुराणानि यथाक्रमं । येषामभिव्याहरणादभिवृद्धिर्वृषायुषोः ॥ १३ ॥ श्रुतिः स्मृतिश्च विप्राणां चक्षुषी परिकीर्त्तिते । काणस्तत्रैकया हीनो द्वाभ्यामंधः प्रकीर्त्तितः ॥ १४ ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानि विदुषां लोचनत्रयं । यस्त्रिभिर्नयनैः पश्येत्सो शो माहेश्वरो मतः ॥ १५ ॥ आत्मविद्या च पौराणी धर्मशास्त्रात्मिका च या । तिस्रो विद्या इमा मुख्याः सर्वशास्त्रविनिर्णये ॥ १६ ॥ पुराणं पंचमो वेद इति ब्रह्मानुशासनं । यो न वेद पुराणं हि न स वेदात्र किंचन ॥ १७ ॥ कतमः स हि धर्मो स्ति किं वा ज्ञानं तथाविधं । अन्यद्वा तत्किमस्तीह पुराणे यन्न दृश्यते ॥ १८ ॥ वेदाः प्रतिष्ठिताः पूर्वं पुराणे नात्र संशयः । बिभेत्यल्पश्रुताद्वेदो मामयं प्रतरिष्यति ॥ १९ ॥ इतिहासपुराणैश्च कृतो यं निश्चलः पुरा । आत्मा पुराणं वेदानां पृथगंगानि तानि षट् ॥ २० ॥ यन्न दृष्टं हि वेदेषु तद्दृष्टं स्मृतिभिः किल । उभाभ्यां यन्न दृष्टं हि तत्पुराणेषु गीयते ॥ २१ ॥ पुराणं सर्वशास्त्राणां प्रथमं ब्रह्मणा स्मृतं । अनंतरं च वक्त्रेभ्यो वेदास्तस्य विनिर्गताः ॥ २२ ॥ पुराणमेकमेवासीदस्मिन् कल्पांतरे मुने । त्रिवर्गसाधनं पुण्यं शतकोटिप्रविस्तरं ॥ २३ ॥ स्मृत्वा जगाद च मुनीन् प्रति देवश्चतुर्मुखः । प्रवृत्तिः सर्वशास्त्राणां पुराणस्याभवत्ततः ॥ २४ ॥ कालेनाग्रहणं दृष्ट्वा पुराणस्य ततो मुने । व्यासरूपं विभुः कृत्वा संहारत्स (samharet sa?) युगे युगे ॥ २५ ॥ चतुर्लक्षप्रमाणेन द्वापरे द्वापरे सदा । तदष्टादशधा कृत्वा भूर्लोके स्मिन् प्रभाष्यते ॥ २६ ॥ अद्यापि देवलोके तच्छतकोटिप्रविस्तरं । तदर्थोऽत्र चतुर्लक्षसंक्षेपेण निवेशितः ॥ २७ ॥ पुराणानि दशाष्टौ च सांप्रतं तदिहोच्यते । नामतस्तानि वक्ष्यामि शृणु त्वं ऋषिसत्तम ॥ २८ ॥ सर्गश्च प्रतिसर्गश्च वंशो मन्वंतराणि च । वंशानुचरितं चैव पुराणं पंचलक्षणं ॥ २९ ॥ ब्रह्मपराणं तत्राद्यं संहिताभ्यां विभू[षि]तं । श्लोकानां दशसाहस्रं नानापुण्यकथायुतं ॥ ३० ॥ पाद्मं च [पंच]पंचाशत्सहस्राणि निगद्यसे । तृतीयं वैष्णवं नाम त्रयोविंशतिसंख्यया ॥ ३१ ॥ चतुर्थं वायुना प्रोक्तं वायवीयमिति स्मृतं । शिवभक्तिसमायोगात् शैवं तच्चापराख्यया ॥ ३२ ॥ चतुर्विंशतिसंख्यातं सहस्राणि तु शौनक । चतुर्भिः पर्वभिः प्रोक्तं भविष्यं पंचमं तथा ॥ ३३ ॥ चतुर्दशसहस्राणि तथा पंचशतानि तत् । मार्कंडं नवसाहस्रं षष्ठं तत्परिकीर्त्तितं ॥ ३४ ॥ आग्नेयं सप्तमं प्रोक्तं सहस्राणि तु षोडश । अष्टमं नारदीयं च प्रोक्तं वै पंचविंशति ॥ ३५ ॥ तथा भागवतं नाम भागद्वयविभूषितं । तदष्टादशसाहस्रं प्रोच्यते ग्रंथसंख्यया ॥ ३६ ॥ दशमं ब्रह्मवैवर्त्तं तावत्संख्यमिहोच्यते । लिंगमेकादशं (laingam) ज्ञेयं तथैकादशसंख्यया ॥ ३७ ॥ भागद्वयंविरचितं तत् लिंगं ऋषिपुंगवं । चतुर्विंशतिसाहस्रं वाराहं द्वादशं विदुः ॥ ३८ ॥ विभक्तम(त)ष्टभिः षंडैः (khaṇḍaiḥ) स्कांदं भागवतां वर । चतुर(त)शीतिसाहस्रं संख्यया तन्निरूपितं ॥ ३९ ॥ ततस्तु वामनं नाम तच्चतुर्दशमं स्मृतं । संख्यया दशसाहस्रं प्रोक्तं कुलपते पुरा ॥ ४० ॥ कौर्म्मं पंचदशं प्राहुर्भागद्वयविभूषितं । दशसप्तसहस्राणि पुरा संक्षेपतः कलौ ॥ ४१ ॥ मात्स्यं मात्स्येन यत्प्रोक्तं मनवे षोडशं क्रमात् । तच्चतुर्दशसाहस्रं संख्यया यजतां वर ॥ गारुडं सप्तदशमं स्मृतं चैकोनविंशतिः । अष्टादशं तु ब्रह्मांडं भागद्वयनिरूपितं ॥ ४३ ॥ तच्च द्वादशसाहस्रं शतद्वयसमन्वितं । तथैवोपपुराणानि चोक्तानि तानि वेधसा ॥ ४४ ॥ इदं ब्रह्मपुराणस्य खिलं सौरमनुत्तमं । संहिताद्वयसंयुक्तं पुण्यं शिवकथाश्रयं ॥ ४५ ॥ आद्या सनत्कुमारोक्ता द्वितीया सूर्यभाषिता । सनत्कुमारनाम्नापि तद्विख्यातं महामुने ॥ ४६ ॥ द्वितीयं नारसिंहं च पुराणे पद्मसंज्ञिते । नंदापुराणं च तथा तृतीयं वैष्णवे मतं ॥ ४७ ॥ चतुर्थं शिवधर्माख्यं पुराणे वायुसंज्ञिते । दौर्वाससं पंचमं च स्मृतं भागवते सदा ॥ ४८ ॥ भविष्ये नारदोक्तं च सूरिभिः क[ि]थ[तं] पुरा । कापिलं मानवं चैव तथैवोशनसेरितं ॥ ४९ ॥ ब्रह्मांडं वारुणं चाथ कालिकाह्वयमेव च । माहेश्वरं तथा शांबं सौरं सर्वार्थसंचयं ॥ ५० ॥ पारासरं भागवतं कौर्मं चाष्टादशं क्रमात् । एतान्युपपुराणानि मयोक्तानि यथाक्रमं ॥ ५१ ॥ पुराणसंहितामेतां यः पठे(त्)द्वा शृणोति च । सो नंतपुण्यभागी स्यान्मृतो ब्रह्मपुरं व्रजेत् ॥ ५२ ॥ इति वायुपुराणे श्रीरेवाखंडे पुराणसंहिता नामाध्यायः ॥ १ ॥

सूत उवाच ॥ पुराणं यन्मयोक्तं हि चतुर्थं वायुसंज्ञितं । चतुर्विंशतिसाहस्रं शिवमाहात्म्यसंयुतं । महिमानं शिवस्याह पूर्वं पारासरः पुरा । अपरार्द्धे तु रेवाया माहात्म्यमतुलं मुने । पुराणेषूत्तमं प्राहुः पुराणं वायुनोदितं । यस्य श्रवणमात्रेण शिवलोकमवाप्नुयात् । यथा शिवस्तथा शैवं पुराणं वायुनोदितं । शिवभक्तिसमायोगान्नामद्वयविभूषितं[1] । नर्मदायास्तु माहात्म्यं तस्मिन् द्वैपायनो ब्रवीत् etc.

Initio excepto, quo varia mundi aeva enumerantur, quum praeter nomina nihil memorabile libro nostro tradatur, singulorum capitum titulos exscribere satis habui[2]: Puráṇasanhitá. Narmadámáhátmya[3]. Kalpasamudbhavas. Máyúrakalpasambhavas. Kúrmakalpasamudbhavas. Vakakalpasamudbhavas. Mátsyakalpas. Fol. 48[b]. Váráhakalpas. Kapilápúrvasambhavas. Viṣalyásambhavas. Viṣalyásangamas. Karamardásangamas. Nílagangásangamas. Madhúkavratam. Fol. 73[a]. Tripuravidhvanse Jváleṣvaratírtham. Revákáverísangamamáhátmyam. Váráhísangamas. Chaṇḍavegásangamatírtham. Eraṇḍísangamatírtham. Eraṇḍísangame Pitṛitírthamáhátmyam. Omkárotpattimáhátmyam[4]. Koṭitírtham. Kákahradatírtham. Jambukeṣvaratírtham. Sárasvatatírtham. Kapilásangamamáhátmyam. Narakavarṇanam. Fol. 102[a]. Ṣáríravyavasthá. Amareṣvaratírthe godánamahimá. Aṣokavanikátírtham. Matangatírtham. Mṛigavanatírtham. Manorathatírtham, Angáragartásangamamáhátmyam. Kṛishṇárevásangamas, Vilvámra-

[1] i. e. Váyavya-Raudram. [2] Capita numeris carent.

[3] Inde a capite tertio usque ad finem libri Yudhishṭhira cum Márkaṇḍeya colloquitur.

[4] Hujus sacrarii origo traditur. Urbs ad Kalpagá fluvium in monte Amarakaṇṭaka sita esse dicitur.